

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου «περί καταργήσεως του Α. Νόμου 17/1967, του Ν.Δ. 201/1969 και πάσης συναφούς διατάξεως νόμου».

Προς την Βουλήν των Ελλήνων

1. Αί διατάξεις του Α.Ν. 17/1967 «περί ανωτάτου όριου των αποδοχών των εν Ελλάδι δημοσίων και ιδιωτικών υπαλλήλων» έθεσπίσθησαν χωρίς να ληφθῆ ὑπ' όψιν στοιχειώδης Κανών τῆς οικονομικῆς ζωῆς, κατά τόν όποίον τό ύψος τῆς άμοιβῆς διά τήν παροχήν ώρισμένης φύσεως υπηρεσιῶν διακρίσσεται κατ' ανάγκην αναλόγως τῆς προσφοράς και τῆς ζήτησεως παρομοίων υπηρεσιῶν εἰς τήν ἐργάσιον ἤ και τήν δεθνή άγοράν εργασίας. Ἡ παρακρίσεις του κανόνος τούτου προκειμένου περί δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἤ άλλων οργανισμῶν που λειτουργοῦν κατὰ τὰς αρχάς τῆς ιδιωτικῆς οικονομίας, διά τῆς θεσμοθετήσεως περιοριστικῶν του ύψους τῆς άμοιβῆς κανόνων δικαίου, συνεπάγεται εἴτε τήν αδυναμίαν τῆς ἐπανδρώσεως των μονάδων τούτων εἴτε τήν στελέχωσίν των με πρόσωπα άνεπαρκῆ.

Τό άξίωμα ὅτι δέν εἶναι ἐπιτετραμένον ἡ άμοιβῶνται, οἱ διοικοῦντες τοιούτου είδους ὀργανισμούς, οὐσίχ ἀνήκοντας εἰς τό Κράτος, περισσότερον ἀπό τόν Πρωθυπουργόν ἐμφανίζεται, ἐκ πρώτης ὄψεως, ὡς ἠθικῶς δικαιολογημένον. Τό γεγονός ὅμως ὅτι οἱ δημόσιοι άνδρες ὁ Πρωθυπουργός, οἱ Ὑπουργοί και οἱ Βουλευταί, δέχονται, συμμορφούμενοι πρὸς παλαιάν παράδοσιν, νά ὑποβάλλουν ἐκποῦς εἰς αὐστηροῦς περιορισμούς δέν σημαίνει ὅτι εἶναι πρόθυμοι ἡ ἀπολεγοῦν τούς ίδίους περιορισμούς και οἱ ιδιωταί που θά χρησιμοποιηθοῦν ἀπό τό Κράτος διά τήν ὑπ' αὐτοῦ ἐνάσκησιν ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων. Ἀνάλογα ἰσχύουν και διά τούς δημοσίους υπαλλήλους, των ὁποίων αἱ περιορισμέναι άμοιβαι ἀντισταθμίζονται λόγω του προνομίου τῆς μονιμότητος και των άλλων συνταγματικῶν διατάξεων που κατοχυρώνουν τήν θέσιν του.

2. Ἡ ανάγκη τῆς ἐλευθερίας περι τόν καθορισμῶν των άμοιβῶν εἶχε καταστῆ ἐμφανῆς ἤδη ἀπό τῆς θεσπίσεως του Α.Ν. 17/1967, διότι δι' αὐτοῦ αἱ ἐλληνικαί ἐπιχειρήσεις περιήλθον εἰς δυσχερῆ θέσιν ἔναντι του ανταγωνισμού των ἄλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων, μή δυνάμεναι νά ἐξεύρουν ἤ νά παραρτήσουν τό ἀναγκαίον εἰς αὐτοῦς ὑψηλῆς στάθμης προσωπικόν.

Ἐφ' ὃ και, μετά διετίαν ἀπό τῆς ἰσχύος του ὡς ἄνω νόμου 17/1967 ἤρθη, διά του Ν.Δ. 201/1969 «περί τροποποιήσεως του Α.Ν. 17/1967» ὁ ὑπ' ἐκείνου θεσπισθείς περιορισμός τῆς άμοιβῆς διά τὰς παρεχόμενας υπηρεσίας εἰς τόν ιδιωτικόν τομέα και διετηρήθη διά τὰς άμοιβῆς των ὑπαλλήλων του Δημοσίου και τὰς διοικήσεις, τούς ὑπαλλήλους και συμβούλους των Νομικῶν Προσώπων δημοσίου δικαίου, των Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἀγροτικῆς, ΕΤΒΑ και των ἑταιρειῶν εἰς ἃς μετέχουν κατὰ πλειοψηρίαν αὐταί, καθῶς και τῆς ΔΕΗ, ΟΤΕ και γενικῶς των ἐπιχειρήσεων και ὀργανισμῶν των λειτουργούντων ὑπό μορφήν ἤ κατὰ τούς κανόνες τῆς ιδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως διά κεφαλαιῶν προεργομένων ἐκ του Δημοσίου ἤ εἰς ἃς μετέχουν τοιαῦται ἐπιχειρήσεις ἤ ὀργανισμοί.

3. Διά του προτεινομένου σχεδίου Νόμου «περί καταργήσεως των νόμων 17/1967 και 201/1969 και παντός συναφούς νόμου και διατάξεως» ἀναδρομικῶς ἀπό τῆς θέσεως ἡ ἰσχύι του Συντάγματος του 1975 και διατηρήσεως τῆς ἀπαγορεύσεως μόνον διά τούς ὑπαλλήλους του Ἑλληνικοῦ Δημοσίου σκοπεῖται ἡ προσέλευσις ἀπό τήν ἐργάσιον και διεθνή άγοράν εργασίας προσώπων ὑψηλῆς στάθμης πρὸς ἐπένδρωσιν των πάσης φύσεως Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, και, ἰδίως, των δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ἤ συνεχῆς ἀνάπτυξις των ὁποίων ἐπιβάλλει τήν δυνατότητα στελεχώσεως των διά του καταλλήλου προσωπικοῦ. Τοῦτο, ἐξ ἄλλου, εἶναι σύμφωνον και πρὸς τήν διάταξιν του άρθρου 5 παρ. 1 του ἐν ἰσχύι Συντάγματος, ἐξασφαλίζουσα τήν ἐλευθεσίαν ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος, ἥτις περιλαμβάνει

ρητῶς και τήν ἐλευθερίαν τῆς δραστηριότητος εἰς τήν οικονομικῆν ζωήν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 20 Δεκεμβρίου 1975

Οἱ Ὑπουργοί

Συντονισμοῦ και Προγραμματισμοῦ Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Προεδρίας Κυβερνήσεως

Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Οἰκονομικῶν

Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Διά του σχεδίου Νόμου «περί καταργήσεως του Α.Ν. 17/1967 και Ν.Δ. 201/1969 και πάσης συναφούς διατάξεως νόμου».

Α.Ν. 17/197

Περί ανωτάτου όριου των αποδοχών των εν Ελλάδι δημοσίων και ιδιωτικών υπαλλήλων.

Άρθρον 1.

1. Τό σύνολον των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχῶν οἰκονομικῆς μορφῆς (μισθός, ἀπιδόματα κ.λ.π.), τὰς ὁποίας δικαιοῦται νά λάβη πᾶς Ἑλληγ πολίτης δι' άμοιβῆν υπηρεσιῶν και εργασίας ἐν Ἑλλάδι ὡς δημοσίος ὑπάλληλος, ὡς ὑπάλληλος νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ὡς ιδιωτικός ὑπάλληλος, ὡς διοικητής ἤ πάσης μορφῆς σύμβουλος νομικοῦ προσώπου ἤ Ἀνωμόμου Ἑταιρείας ἤ ἐπιχειρήσεως δημοσίου ἤ ιδιωτικοῦ δικαίου, δέν δύναται νά ὑπερβῆ τό ανώτατον ὄριον, εἰς ὃ δύναται νά φθάσῃ μηνιαίως αἱ πάσης φύσεως ἀποδοχαί του Πρωθυπουργοῦ. Ὡς ἀποδοχαί πάσης φύσεως δέν νοεῦνται αἱ καταβαλλόμεναι ἀποζημιώσεις εἰς ὅα κίνησιν ἐκτὸς ἐδρας.

2. Ὁ περιορισμός τῆς παραγρ. 1 ἰσχύει, α) ἐπὶ συρροῆς θέσεων ἤ συρροῆς μισθοῦ και συντάξεως, β) ἐπὶ των ἡδη ὑπηρετούντων και γ) ἐπὶ των ἐργαζομένων ἡμεδαπῶν παρ' ἄλλοδαπῆ ἐπιχειρήσει ἤ ὀργανισμῶ ἐν Ἑλλάδι.

Άρθρον 2.

Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως του προηγουμένου άρθρου συνεπάγεται ἀπόλειαν τῆς θέσεως του παραβάτου τιμωρεῖται δὲ διά φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἀπαγορευομένης τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς.

Άρθρον 3.

Ἡ ἰσχύς του παρόντος ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ν.Δ. 201/1969

Περί τροποποιήσεως του Α.Ν. 17/1967 «περί ανωτάτου όριου των αποδοχών των εν Ελλάδι δημοσίων και ιδιωτικών υπαλλήλων».

Άρθρον 1.

Αἱ διατάξεις του Α.Ν. 17/1967 «περί ανωτάτου όριου αποδοχῶν των εν Ἑλλάδι δημοσίων και ιδιωτικῶν ὑπαλλήλων», ἐφαρμόζονται ἐφ' ἐξῆς μόνον ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς και ἐπὶ των διοικήσεων, συμβούλων και ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, των Ἑταιρειῶν εἰς ἃς μετέχουν κατὰ πλειοψηρίαν ἤ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἤ Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἡλεκτρισμοῦ και του Ὄργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος και γενικῶς των ἐπιχειρήσεων ἤ ὀργανισμῶν των ὑπό μορφήν ἤ κατὰ τούς κανόνες τῆς ιδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως λειτουργούντων διά κεφαλαιῶν προεργομένων ἐκ του Δημοσίου ἤ εἰς οὐς μετέχουν τοιαῦται ἐπιχειρήσεις ἤ ὀργανισμοί.

Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχύς του παρόντος ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

γ) 'Ο καθορισμός και ή δημιουργία των δικτύων υποδομής και των ενδεδειγμένων εις τόν χωρσίαν και θαλάσσιον χώρον προϋποθέσεων διά τήν πλέον αποδοτικήν διακίνησην των χρήσεων αὐτῶν.

δ) 'Η δημιουργία πλαισίου χωροταξικῆς ὀργανώσεως τῆς Χώρας, διευκολύνοντας τήν διασύνδεσιν ταύτης μετά τοῦ περιβάλλοντος αὐτήν εὐρωπαϊκοῦ, μεσογειακοῦ καί λοιποῦ διεθνοῦς χώρου.

ε) 'Η ἐξασφάλισις συνθηκῶν ἐπιλογῆς τόπου διακινήσεως καί ἀπασχολήσεως ὡς καί ή βελτίωσις τῶν ὄρων καί τῆς ποιότητος ζωῆς.

Πρός τόν σκοπόν πραγματοποιήσεως τῶν ὡς ἄνω ἐπιδιώξεων, εἰδικότερα ἀντικειμένα τοῦ παρόντος Νόμου εἶναι :

α) 'Η διακίνησις ἐθνικῆς χωροταξικῆς πολιτικῆς.

β) 'Ο καθορισμός τῶν διαδικασιῶν συντάξεως, ἐγκρίσεως, ἐφαρμογῆς, τροποποιήσεως, ἀναθεωρήσεως καί ἐναρμονίσεως τῶν ἐθνικῶν, περιφερειακῶν καί εἰδικῶν χωροταξικῶν σχεδίων καί προγραμμάτων.

γ) 'Ο συντονισμός τῶν ἐπί μέρους προγραμμάτων καί δραστηριοτήτων τῶν Ὑπουργείων καί τῶν ἐν γένει φορέων τοῦ δημοσίου καί τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως, τῶν συναρτωμένων πρὸς τήν χωροταξίαν καί τήν προστασίαν τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου.

9. Ὡς ἤδη ὑπεγραμμίσθη, ή κεντρική ἐπιτελική ἀρμοδιότης ὁλοκλήρου τοῦ πολυπλευροῦ καί εὐρέως φάσματος τοῦ ἀντικειμένου τῶ ὁποῖον ἀποσκοπεῖ εἰς τήν λειτουργίαν ἀνάπτυξιν τῶν φυσικῶν πόρων καί κατανομήν τῶν ἐν χώρῳ δραστηριοτήτων, μέ ταυτόχρονον ἐναρμόνισιν τῶν ἀντιστοιχῶν ἐξελιξῶν πρὸς τήν βελίωσιν τῶσιν τῶν συνθηκῶν περιβάλλοντος ὅσων καί τῆς ποιότητος τῆς ζωῆς, δύναται ν' ἀσκηθῆ μόνον ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καί Προγραμματισμοῦ, ἰσχυροῦ κεντρικοῦ ἐπιτελικοῦ Ὑπουργείου τῆς Κυβερνήσεως καί ὑπευθύνου διά τήν ὅλην ἀναπτυξιακὴν προσπάθειαν τῆς Χώρας.

Αἰτιολόγησις κατ' ἄρθρον :

10. Εἰς τὸ ἄρθρον 1, δίδονται, κατὰ συνοπτικὸν τρόπον, οἱ ὅρισμοι βασικῶν ἐννοιῶν ἀφορωσῶν εἰς τήν Χωροταξίαν καί τὸ Περιβάλλον, αἵτινες συναντῶνται εἰς τὸ κείμενον τοῦ νόμου, δυναμένων ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των νά προκαλέσων εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως νομοθετικῆς καχοχρώσεως αὐτῶν, ἐνδεχομένης παρερμηνείας καί παρανοήσεως.

11. Δεδομένου ὅτι ὁ Χωροταξικός Σχεδιασμός καί Προγραμματισμός ὁλοποιεῖ εἰς τὸν συγκεκριμένον ἔχῳρον τοὺς ὁικονομικὸν κοινωνικὸν στόχους καί τήν ἐν γένει ἀναπτυξιακὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως διά τοῦ ἄρθρου 2, ἀνατίθεται ή ἀρμοδιότης συντάξεως καί ή μέρημα πρὸς ἐγκρίσιν τῶν Ἐθνικῶν, Περιφερειακῶν καί Εἰδικῶν Χωροταξικῶν Σχεδίων καί Προγραμμάτων ὡς καί τῆς ἐφαρμογῆς τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ καί Προγραμματισμοῦ ὡς τοῦ κατ' ἐξοχήν ἐπιτελικοῦ καί ἀναπτυξιακοῦ ὄργανου αὐτῆς (παράγρ. 1).

Περαιτέρω, ή ἐκπόνησις καί ἐφαρμογή τῶν Χωροταξικῶν Σχεδίων καί Προγραμμάτων, χρηματοδοτεῖται ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ Δημοσίου Ἐπενδύσεων ή καί ἐξ εἰδικῶν πόρων (ἄρθρ. 2, παράγρ. 2).

'Η παράγρ. 3 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 2 παρέχει τήν δυνατότητα τῆς, ἐν μέρει ή ἐν ὅλῳ, μεταβιβάσεως τῶν συναρτῶν πρὸς τὸν ἐλεγχον ἐφαρμογῆς τῶν Χωροταξικῶν Σχεδίων καί Προγραμμάτων ἀρμοδιότητων τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καί Προγραμματισμοῦ, εἰς ἑτέραν Κρατικὴν Ὑπηρεσίαν, εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή καί εἰς εἰδικὰ ἀποκεντρωμένα ὄργανα ἐποπτευόμενα παρὰ τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργείου. 'Η διάταξις αὕτη ἀποβλέπει εἰς τήν ἀποκέντρωσιν καί τήν ἀπαλλογήν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καί Προγραμματισμοῦ ἀπὸ ἐκτελεστικῆς ή οὐχὶ καθαρῶς ἐπιτελικῆς καθήκοντα, μεταβιβαζόμενα εἰς τοὺς ἐξειδικευμένους καθ' ὅλην φορεῖς.

12. Πρὸς διακίνησιν ἐνίκις χωροταξικῆς πολιτικῆς καί πολιτικῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος ὡς καί συντονισμόν τῆς δράσεως καθ' ὅλην τήν ἐκπασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ

χώρου, διά τοῦ ἄρθρου 3, ή ἰδίως ἀποφάσεων ἐπὶ θεμάτων Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐπιτροπὴν ἐξ Ὑπουργῶν συναρτωμένην ὡς Ἐθνικὸν Συμβούλιον Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος, ὑπὸ διηγερομένην σύνθεσιν. Κυρία ἀποστολή τοῦ Συμβουλίου εἶναι :

α) 'Η ἰδίως ἀποφάσεων ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς καί τῆς ἀνταποκρίσεως σημαντικῶν ἀντικειμένων κατὰ τήν διακίνησιν καί ἐφαρμογήν αὐτῆς.

β) 'Η ἐγκρίσις τῶν Σχεδίων καί Προγραμμάτων Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος καί ή ἐναρμόνισις αὐτῶν μετά τῶν Σχεδίων καί Προγραμμάτων Ἀναπτύξεως.

γ) 'Η ἐποπτεία ἐφαρμογῆς τῶν Χωροταξικῶν Σχεδίων καί Προγραμμάτων καί ὁ συντονισμός τῶν φορέων ἐφαρμογῆς αὐτῶν (παρ. 4).

Διὰ τήν ἀπόσκοπον λειτουργίαν τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου, συνιστᾶται Γραμματεία αὐτοῦ, ἔργον τῆς ὁποίας εἶναι ή πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον εἰσήγησις καί ή μέρημα προωθήσεως θεμάτων Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος ὡς καί ή ἐναρμόνισις τούτου ἐπὶ τῆς ἐν γένει πορείας ἐκπόνησεως καί ἐφαρμογῆς τῶν Χωροταξικῶν Σχεδίων καί Προγραμμάτων (παράγρ. 5). Ὡς Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου θελεῖ προσλαμβάνεται πρόσωπον ἔχον ὅλως ἐξειδικευμένα τεχνικὰ γνώσεις ἀπαραίτητους πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου του. Ἐφ' ὃ καί προβλέπεται ή ἐπὶ θητεία (σχέσεις δημοσίου δικαίου) πλήρωσις τῆς θέσεως ταύτης, διότι δὲν καθίσταται δυνατὴ ή διὰ τῆς ἐξελιξῆς μονίμων ὑπαλλήλων ἐξέυρεσις τοῦ καταλλήλου ἐπιστήμονος πρὸς ἐπιτεῦξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. 'Η ρύθμισις αὕτη ἐν ὄψει τῶν συνταρτωσῶν ἐν προκειμένῳ ἐξαρτητικῶν συνθηκῶν αἵτινες θὰ παρεῖχῃ εἰς τήν δυνατότητα πλήρωσεως τῆς θέσεως καί ἐπὶ σχέσιν ἰδιωτικοῦ δικαίου (ἄρθρ. 103, παρ. 3 τοῦ Συντάγματος), οὐδόπως ἀντίκειται εἰς τὰς σχετικὰς Συνταγματικὰς διατάξεις λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι καί οἱ ἐπὶ θητεία ὑπάλληλοι κατὰ τήν διάρκειαν ταύτης λογίζονται μόνιμοι, ἐξασφαλιζόμενων οὕτω περισσοτέρων ἐγγυήσεων.

13. Παράλληλως πρὸς τὸ ἐξ Ὑπουργῶν Ἐθνικὸν Συμβούλιον Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος, διά τοῦ ἄρθρου 4 συνιστᾶται, παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συντονισμοῦ καί Προγραμματισμοῦ, Ἐπιτροπὴ Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος, εἰς ὑπηρεσιακὸν ἐπίπεδον, ἀπαιτιζόμενη ἐξ ὑπαλλήλων, ἐκπροσώπων πλειόνων Ὑπουργείων ὡς καί ἐξ ἐκπροσώπων νομικῶν προσώπων δημοσίου ή ἰδιωτικοῦ δικαίου ή καί ἰδιωτῶν εἰδικῶν προσόντων ή ἐμπειρίας, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καί Προγραμματισμοῦ. Ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ή γνωμάτευσις ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας ἐκάστοτε χωροταξικῆς πολιτικῆς καί τῆς πολιτικῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, ὡς καί ή εἰσήγησις τῶν ἀναρτικῶν μέτρων καί ἐναρκειῶν διά τήν ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογήν αὐτῆς.

14. Ἀκολουθῶς εἰς τὸ ἄρθρον 5 περιγράφεται αἱ διαδικαστικαὶ αἱ διέπουσαι τὰ Ἐθνικὰ, Περιφερειακὰ καί Εἰδικὰ Χωροταξικὰ Σχέδια καί Προγράμματα. Ὅθεν, τὰ ὡς ἄνω Σχέδια καί Προγράμματα ἐκπονῶνται, τροποποιῶνται καί ἀναθεωροῦνται ὑπο τὴν κατεῦθυνσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καί Προγραμματισμοῦ, μετά γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 Ἐπιτροπῆς Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος. Τὰ ἀνωτέρω Σχέδια καί Προγράμματα, τυγχάνουσι τῆς κατ' ἐξοχήν ἐφαρμογῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καί Προγραμματισμοῦ, ἀποβλέπονται ἐν συνεχείᾳ μετά εἰσήγησεως αὐτοῦ εἰς τὸ Ἐθν. Συμβούλιον Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος καί ἐγκρίσεως, διὰ νόμου. Τὰ ἐφαρμόζονται, κατὰ τ' ἀνωτέρω, Χωροταξικὰ Σχέδια καί Προγράμματα, τροποποιῶνται, συμπληροῦνται ή ἀναθεωροῦνται, κατὰ τήν αὐτὴν ὡς ἄνω διαδικασία (παράγρ. 1). Τὰ ὑπὸ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ή ἑτέρων φορέων ἐκπονούμενα σχέδια προστασίας τοῦ περιβάλλοντος παραπέμπονται, πρὸ πάσης ἐφαρμογῆς των, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Χωροταξίας καί Περιβάλλοντος πρὸς γνωμοδότησιν, ἐφαρμοζομένης περαιτέρω ἀναλόγως τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω διαδικασίας

έγκριστος, προπαρασκευαστικός, συντηρητικός και ανάθεσης-
σεως κλπ.

15. Κατά τὸ ἐπιβληθέν ἄρθρον 9, ἡ ἀναρμόνια ἀρμόδιον
διὰ τὴν χωρικὴν ἐργασίαν ἐπιπλέον ἐκτελεσθέντων Ἐθνικῶν,
Περιφερειακῶν καὶ Ἐπαρχιακῶν Κοινοτήτων, Συγχεδίων καὶ
Προγραμμάτων ἐπὶ τῆς θέσεως χωρικῶν κέντρων, τοιοῦτον
τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ. Ἀ-
συστηκὰ μέληται ἀνατίθενται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ
Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ, εἰς πρακτικὰ Ὑπηρε-
σίας, ἐπιστημονικὰ ἢ ἀπαιδευτικὰ ἔργα καὶ νομικὰ πρό-
σωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ καὶ εἰς συμβούλους
μελέτης. Διὰ τῆς ἀνωτέρω ρυθμίσεως ἐξισορροπίζεται ἡ
πλέον λυσιτελεῖσα συνδρομὴ τοῦ ἐν τῇ Χώρας δικασίμου
εἰδικῶ ἐπιστημονικοῦ δυναμικοῦ, τοῦ ἀρχικότερου πόνου εἰς
τὸν ἀρμόδιον ὅσον καὶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα.

16. Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς διὰ
Προσχημῶν Διακηρύξεων ἐπιβολῆς ρυθμίσεων, περιο-
ρισμῶν ἢ κανόνων, ἰσχυρότων ἐπὶ ὁρισμένον ἢ ἀόριστον
χρόνον, εἰς τὴν δημιουργίαν ἢ ἀνάπτυξιν ὁρισμένου δρα-
στηριοτήτων ἢ λειτουργιῶν ἢ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ γόρου
εἰς συγκεκριμένους ζώνες ἢ περιοχάς, συμφώνως πρὸς τὸ
περιεχόμενον τῶν ἐγκριμένων ἀντιστοίχων Συγχεδίων καὶ
Προγραμμάτων. (παράγρ. 1).

Ὁμοίως, διὰ Προσχημῶν Διακηρύξεων, ἐκδιδόμενου
προτάσει τοῦ ἀρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ καὶ
μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Νομοταξίας καὶ
Περιβάλλοντος, δύνανται νὰ ἐπιβληθῶνται περιορισμοὶ χρή-
σεως γόρου, πρὸς προτάσειν τοῦ περιβάλλοντος, ἐντὸς
περιοχῶν καὶ ζωνῶν τῆς Χώρας μέχρι ἐγκρίσεως τῶν
ἀντιστοίχων Νομοταξικῶν Συγχεδίων καὶ Προγραμμάτων
καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δύο ἐτῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον
(παράγρ. 2).

Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐναρμόνισσεως τῶν πάσης φύσεως σχε-
δίων καὶ προγραμμάτων τῶν συναρτωμένων πρὸς τὸ ἀντι-
κείμενον καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος
νόμου, πρὸς τὰ ἐγκεκριμένα Νομοταξικὰ τοιαῦτα, ταῦτα
ἀναθεωροῦνται ἢ τροποποιεῦνται, ἀναλόγως προσαρμοζό-
μενα, ἐντὸς πάντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομοταξί-
κοῦ Συγχεδίου καὶ Προγράμματος. (παράγρ. 3).

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμενοι περιορισμοί, ρυθμί-
σεις ἢ κανόνες (ἄρθρ. 7, παρ. 1 ἕως 3), ὡς ἀποβλέποντες
εἰς ἐξυπηρέτησιν κοινωνικοῦ συμφέροντος, δὲν δύνανται
νὰ δημιουργήσουν ὑπὲρ οὐδὲν ἄλλοτε δικαίωμα ἀποζημιώσεως
ἐναντι τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοι-
κήσεως. (παράγρ. 4).

Διὰ τοῦς ἰδίους ὡς ἔνω λόγους, καθίσταται δυνατόν νὰ
κηρύσσονται ὡς ἀνεγκαιστικῶς ἀπαιλουριωτέαι ἐκτάσεις,
ἀναγκαστικὰ διὰ τὴν ἐναρμόνην Νομοταξικῶν Συγχεδίων καὶ
Προγραμμάτων. (παράγρ. 5).

Περαιτέρω, προσδιορίζεται ὅτι, ἡ ἐναρμόνη προγραμ-
μάτων ἀναπτύξεως, ἢ ἐκτέλεσε ἐργῶν, ἢ ἀνάπτυξιν δρα-
στηριοτήτων καὶ λειτουργιῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἐνέργεια σχετι-
ζομένη πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ γόρου καὶ τὴν μορφήν τοῦ περι-
βάλλοντος, ὑπὸκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου
καὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ Νομοταξικῶν Συγχεδίων καὶ Προγραμμάτων,
διευκρινιζόμενος ὅμως ὅτι, διὰ τὰ τμήματα τὰ ὅποια περι-
λαμβάνονται ἐντὸς τῶν ὁρίων ἀστικῆς, γεωργικῆς, βιομη-
χανικῆς, τουριστικῆς καὶ πάσης ἐτέρας φύσεως ζώνης,
ἰσχύουν τὰ ἐγκεκριμένα εἰδικὰ ρυθμιστικὰ ἢ καὶ λεπτομερέ-
στερα ἐπὶ μέρους σχέδια. (παράγρ. 6).

17. Ἐν συνεχείᾳ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 καθορίζεται ὅτι ἡ ἐναρ-
μόνισις, ἢ ἐνταξίς ἢ προσαρμογὴ τῶν προγραμμάτων τῶν
πάσης φύσεως δημοσίων φρεσῶν, σχέσιν ἔχοντων πρὸς τὸ
ἀντικείμενον καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν διατάξεων τοῦ παρόν-
τος νόμου πρὸς τὰ ἐν ἰσχύϊ ἐκάστοτε Σχέδια καὶ Προγράμ-
ματα Νομοταξίας καὶ Περιβάλλοντος, λαμβάνει χώραν συμ-
φώνως πρὸς ὅρους καθοριζομένους δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑ-
πουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ, κατόπιν γνώ-
μης τῆς Ἐπιτροπῆς Νομοταξίας καὶ Περιβάλλοντος.
(παράγρ. 1).

Καθορίζεται περαιτέρω, ὅτι, καὶ κατὰ Ὑπουργεῖα καὶ λοι-
ποὺ ἐπὶ μέρους φρεσῆς λειτουργοῦσιν ἢ συνιστώμεναι ἐρα-
εῖς δημοτικῆς μονάδας προστασίας περιβάλλοντος, ἀσκοῦν
τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῶν, ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ παρόντος
ὡς καὶ τῶν κατευθύνσεων καὶ τῆς ἐπὶ τῆς προστασίας τοῦ
περιβάλλοντος πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐγκραζόμενων
διὰ τοῦ Ὑπουργεῖου Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ,
ὅπως ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐνημεροῦσιν ἐπὶ τῶν οὐκ εἰς ἰσ-
χύϊν. (παράγρ. 2).

Ἀκολουθεῖ καθορίζεται ὅτι, τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ
καὶ Προγραμματισμοῦ εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν
ἐκείνου προγραμματικῶς συμμετοχῆς τῆς Χώρας εἰς τὰς ἐργα-
σίας καὶ δραστηριότητες τῶν διεθνῶν ὁργανισμῶν ἐπὶ θεμά-
των προστασίας τοῦ περιβάλλοντος. (παράγρ. 3).

Ἐν τῆλει, διὰ τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 καταργοῦνται ὁριστά-
μεναι διατάξεις, ἀντικείμεναι πρὸς τὰς τοῦ παρόντος νόμου
καὶ ὀρίζεται ἡ ἐναρξίς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 5 Φεβρουαρίου 1976

Οἱ Ὑπουργοὶ	
Ἀναπληρωτῆς Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ Ι. ΜΠΟΥΓΟΣ	Προεδρίας Κυβερνήσεως Γ. ΡΑΛΛΗΣ
Ἐσωτερικῶν Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν Κ. ΤΡΥΠΑΝΗΣ
Γεωργίας Ι. ΙΟΥΔΑΝΟΓΛΟΥ	Βιομηχανίας Κ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ
Δημοσίων Ἐργῶν Χ. ΣΤΡΑΤΟΣ	Οἰκονομικῶν Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Διὰ τοῦ σχεδίου Νόμου
«Περὶ Νομοταξίας καὶ Περιβάλλοντος»,
Ν.Δ. 1262/1972
«Περὶ Ρυθμιστικῶν Συγχεδίων ἀστικῶν περιοχῶν».

Ἄρθρον 2 παρ. 1.

1. «Νομοταξικὸν Σχέδιον» νοεῖται σχέδιον καθορίζον
εἰς ἐθνικὴν καὶ περιφερειακὴν κλίμακα τὴν ἐν γόρῳ κατα-
νομήν καὶ διάρθρωσιν τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν, οἰκι-
στικῶν, πολιτιστικῶν καὶ δημογραφικῶν δεδομένων, δρα-
στηριοτήτων, λειτουργιῶν καὶ ἐργῶν εἰς τὰ πλαίσια τῶν
προγραμμάτων ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς περίπτωσιν ἐκπονήσεως Νομοταξικῆς Μελέτης
περίλαμβανούσης τὴν ἐκπόνησιν Ρυθμιστικῶν Συγχεδίων,
κῆτη ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ
Πρωθυπουργῷ ἀρμοδίῳ ἐπὶ θεμάτων Προγραμματισμοῦ
καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς βᾶσει προδιαγραφῶν συντασσο-
μένων ἀπὸ κοινῶ ὑπὸ τῶν Ὑπουργεῖον Προγραμματισμοῦ
καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς, Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίων
Ἐργῶν, τῆς ἐποπτείας ἐκπονήσεως καὶ παραλαβῆς τῆς μελέ-
της ὑποχρεομένης εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 5, 6 καὶ
7 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος.

Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 7, προβλεπομένη ἐγκρίσις
τοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς γίνεται ἐν προκειμένῳ ὑπὸ
τῶν Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ ἀρμοδίῳ ἐπὶ θε-
μάτων Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς,
Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίων Ἐργῶν.

2. Μετὰ τὴν ὡς ἔνω ἐγκρίσιν ἢ ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ προη-
γουμένου ἄρθρου ἐποπτεύουσα ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὸν
διαχωρισμὸν τοῦ τμήματος τῆς μελέτης τῶ ἀφορῶν εἰς τὰ
Ρυθμιστικὰ Σχέδια, τὸ ὅποιον καὶ ἀκολουθεῖ ἐν συνεχείᾳ

τήν περιγραφομένην» εις τὰς παραγράφους 9, 10, 11, 12 και 13 τοῦ ἄρθρου 7 διαδικασίαν.

Ν.Δ. 198/1973

«Περὶ τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 1262/1972 «περὶ Ρυθμιστικῶν Σχεδίων ἄστικῶν περιοχῶν»

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. 1262/1972 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐγκρισιν τοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς ἢ ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος ἐποπτεύουσα ἀρχή, προβαίνει εἰς τὸν διαχωρισμὸν τῆς μελέτης τῆς ἀπορρύθμισης εἰς τὰ Ρυθμιστικὰ Σχέδια, ἢ ὅποια και ἀκολουθεῖ ἐν συνεχείᾳ τὴν περιγραφομένην εἰς τὰς παραγράφους 9, 10, 11, 12 και 13 τοῦ ἄρθρου 7 διαδικασίαν.»

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ Χωροταξίας και Περιβάλλοντος.

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῷ παρόντι νόμῳ νοεῦνται :

1. Ὡς Χωροταξικὸν «Σχέδιον»: Καίμενον διὰ τοῦ ὁποῦ ἐκφράζονται αἱ Γενικαὶ ἀρχαὶ και κατευθύνσεις τῆς ἀκολουθητέας χωροταξικῆς πολιτικῆς, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν Προγραμμάτων Οἰκονομικῆς και Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως και καθορίζονται, κατὰ κύριον λόγον, τ' ἀκόλουθα :

α) Ἡ κατανομή και διάρθρωσις τοῦ πληθυσμοῦ, ἐν συνάρτησει πρὸς τὸ πλέγμα δραστηριοτήτων, κατὰ τομεῖς παραγωγῆς.

β) Ἡ κατανομή και διάρθρωσις τῶν χρήσεων γῶρου, κατὰ λειτουργίας και τομεῖς παραγωγῆς.

γ) Τὰ ἐθνικὰ συγκοινωνικὰ δίκτυα και λοιπὰ δίκτυα κοινωνικῆς, Οἰκονομικῆς και διοικητικῆς ὑποδομῆς.

δ) Οἱ ἐθνικοὶ ἐφοιοί, αἱ ζῶναι πρασίνου και οἱ σημαντικοὶ πρὸς διαφύλαξιν και προστασίαν χώροι.

ε) Τὰ γενικὰ πλαίσια, οἱ ὅροι και οἱ περιορισμοί, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος.

στ) Οἰαδήποτε, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ και Προγραμματισμοῦ, ἕτερα συναρτῆ στοιχεῖα.

2. Ὡς Χωροταξικὸν «Πρόγραμμα»: Καίμενον διὰ τοῦ ὁποῦ καθορίζονται αἱ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀντιστοιχοῦ Χωροταξικοῦ Σχεδίου παρεμβάσεις, μετὰ τῶν ἐξέσεων πραγματοποιήσεως και χρηματοδοτήσεως τούτων, ὡς και τὰ πρὸς τοῦτο ληπτέα θεσμικὰ, οἰκονομικὰ και διοικητικὰ μέτρα.

3. Ὡς «Ἐθνικὸν» τὸ Χωροταξικὸν Σχέδιον ἢ Πρόγραμμα, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ σύνολον τῆς Χώρας, ὡς «Περιφερειακὸν» τὸ ἀναφερόμενον εἰς συγκεκριμένον τμήμα αὐτῆς και ὡς «Εἰδικὸν» τὸ ἀναφερόμενον εἰς συγκεκριμένον τομεῖς παραγωγῆς, λειτουργίας, δραστηριότητος ἢ δίκτυον ὑποδομῆς.

4. Ὡς «Χρήσις γῶρου»: Ὁ τρόπος τῆς ἐνδεδειγμένης λειτουργικῆς χρησιμοποίησεως ζῶνης, περιοχῆς ἢ τμήματος τοῦ γερραίου και θαλασσίου γῶρου, μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς φυσικῶν πύρων, ὑδάτων, κτισμάτων και ἔργων ὑποδομῆς.

5. Ὡς «Φυσικὸν Περιβάλλον»: Ὁ περιβάλλον τὸν ἀνθρώπων γερραίος, θαλάσσιος και ἐναέριος γῶρος, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ γλωρίδας, πανίδος και φυσικῶν πύρων.

6. Ὡς «Πολιτιστικὸν Περιβάλλον»: Τὰ ἀνθρώπογενῆ, κατὰ κύριον λόγον, στοιχεῖα πολιτισμοῦ και χαρακτηριστικὰ, ὡς ταῦτα διαμορφώθησαν ἐκ τῆς παρεμβάσεως και τῶν σχέσεων τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, περιλαμ-

νομένου τῶν ἱστορικῶν γῶρων ὡς και τῆς καλλιτεχνικῆς και πολιτιστικῆς ἐν γένει κληρονομίας τῆς Χώρας.

7. Ὡς «Προστασίς τοῦ Περιβάλλοντος»:

α) Ἡ διατήρησις τοῦ χαρακτήρος τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος και ἡ ἐξάλειψις τῶν διαμορφώσεων σχέσεων μετὰ τῶν στοιχείων αὐτοῦ, ὡς εἰκαστοῦσθαι.

β) Ἡ προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ἀπὸ τῆς ἐγχομύσεως ἐπιπτώσεως ἐκ τῆς ἀναπτύξεως δραστηριοτήτων και παρεμβάσεων τοῦ ἀνθρώπου.

γ) Ἡ διαφύλαξις τοῦ πολιτιστικοῦ περιβάλλοντος ὡς και τῶν ἱστορικῶν γῶρων ἐντὸς τῶν ὁποῦν ταῦτα διαμορφώθη.

δ) Ὁ ἐλεγχος τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν φυσικῶν πύρων και τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐν τῷ γῶρῳ δραστηριοτήτων, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐναρμονίσεως τῶν σχέσεων μετὰ τῶν φυσικοῦ περιβάλλοντος, τοῦ πολιτιστικοῦ περιβάλλοντος και τῆς εἰκαστοῦσθαι δρασεως τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀρμόδιον διὰ τὴν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, σύνταξιν και ἐξέσιν πρὸς ἐγκρισιν Ἐθνικῶν, Περιφερειακῶν και Εἰδικῶν Χωροταξικῶν Σχεδίων και Προγραμμάτων ὡς και διὰ τὴν ἐπιτεσίαν και παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπὸ τῶν ἀρμόδιον φορέων, εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ και Προγραμματισμοῦ.

2. Ἡ ἐκπόνησις και ἐφαρμογή Χωροταξικῶν Σχεδίων και Προγραμμάτων, χρηματοδοτεῖται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ Δημοσίων Ἐπιχομύσεων ἢ και ἐξ εἰδικῶν πύρων.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ και Προγραμματισμοῦ δύναται νὰ μεταβιβάζονται, ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, συναρτῆ πρὸς τὸν ἐλεγχον ἐφαρμογῆς τῶν Χωροταξικῶν Σχεδίων και Προγραμμάτων ἀρμοδιότητες, εἰς ἕτερον κρατικὴν Ὑπηρεσίαν, εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ὡς και εἰς εἰδικὰ ἀποκεντρωμένα ὅργανα ἐπιτευόμενα παρὰ τοῦ Ὑπουργεῖου Συντονισμοῦ και Προγραμματισμοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή, ἐπὶ διαμορφωμένην σύνθεσιν, συνέρχεται ὡς Ἐθνικὸν Συμβούλιον Χωροταξίας και Περιβάλλοντος, ἀναφερόμενον περαιτέρω ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὡς «Συμβούλιον».

2. Εἰς τὸ Συμβούλιον πλὴν τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, μετέχου και οἱ Ὑπουργοὶ Ἐσωτερικῶν, Πολιτισμοῦ και Ἐπιστημῶν, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Δημοσίων ἔργων ὡς και ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίων ἔργων, δύναται δὲ νὰ συμμετέχου, καλούμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου και ἕτεροι, ἀρμόδιοι ἐπὶ τῶν συζητούμενων θεμάτων, Ὑπουργοὶ ἢ Ὑπουργοὶ, προϊστάμενοι ἐν γένει νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐπιτεσίαν ἐπιχειρήσεων, τραπέζων, ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὄφελείας ἢ ἑτέρων ὀργανισμῶν.

3. Τοῦ Συμβουλίου πρεσβερεῖ ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ και Προγραμματισμοῦ, ἐξουσιοδοτεῖται δὲ ταῦτο διὰ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ παρόντος ὄρθρου Γραμματεία.

4. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου ἀνήκουσι :

α) Ἡ λήψις ἀποφάσεων ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας πολιτικῆς και ἐπὶ γενικῶν θεμάτων ἀφαιρούμενων εἰς τὴν Χωροταξίαν και τὸ Περιβάλλον.

β) Ἡ λήψις ἀποφάσεων ἐπὶ θεμάτων ἀπορρέοντων ἀπὸ ἀρμοδιότητων πλειόνων Ὑπηρεσιῶν εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν Χωροταξίαν και τὸ Περιβάλλον.

γ) Ἡ ἐγκρισίς τῶν Σχεδίων και Προγραμμάτων Χωροταξίας και περιβάλλοντος και ἡ ἐναρμόνισις αὐτῶν μετὰ τῶν Σχεδίων και Προγραμμάτων Ἀναπτύξεως.

δ) Ἡ ἐπιτεσία ἐφαρμογῆς τῶν Χωροταξικῶν Σχεδίων και Προγραμμάτων.

ε) Ὁ συντονισμὸς τῶν φορέων ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω Προγραμμάτων.